

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orice corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invoială.

KIRIOS STURDZAKIS PLAȚINTARIS

Suprimat de la putere în urma afacere „Olimpicelor”, d. Sturdza, împins de o vocație irezistibilă, s'a făcut plăcintar grec și vinde plăcinte cu bilete de sărbători. România cumpără și ea o plăcintă și-i cade biletul următor pe care-l citește lui Kirios Sturdzakis plăcintaris :

Ai scăpat romine
De lifte păgine,

De ciumă, holeră,
De turci și zaveră ;

Insă, frățioare,
Cînd veți scăpa oare

De Sturdza Mitița,
Pitica momița ?

DOM PALADU GRAȚIAT

Sf. Ignat a grațiat pe Dom Paladu de pe-deapsa cu moarte la care uzurile străbune îl condamnase cu ocazia Crăciunului.

Mulțumim călduros Sfințului pentru acest act de clemență, care ne scutește de durerea de-a perde un amic valoros ca Dom Paladu

CRĂCIUNUL

... Tradițiile bune cad ca femeile vice-versa, dispar obiceiurile frumoase ca un casier cu deficit, vremile se prefac — ipocrite — ca oamenii și din cele strămoșești apucate, puțin cite puțin n'o să rămănim de cit cu niște legende ce au să ne apară tot atit de reale ca înțelepciunea d-lui Sturdza, talentul d-lui Kiraftei, cuminenția unei studente romine.

Crăciunul! Sărbătoarea bine făcătoare pentru mezelicii și spițeri, negustori de ori-ce seamă și proletari de nici una, copii de școală și literați fără de ea, bărbați de Stat or de stat... la cafenea, finanți cu greutate și familiști cu greutate, scriitori fără nume or domnișoare numai cu el...

Crăciunul! zile de repaos în care numai stomacul lucrează, cu mese copioase și migrene care le țin isonul, cartaboși și sare amară, vinuri generoase și idem zeamă de varză, cu tradiționalele tabieturi și sarmale. Crăciunul, d-lor, onomastica Kristachilor și a d-lui Constantinescu Porcu, sărbătoarea patronului lui dom Paladu și a multor polemisti... literari, — ce are oare anul acesta de este așa fără de haz ca un prost nefudul, o societate fără d. Kalinderu, o inaugurare fără Panait?

Ce-i lipsește acestei bine cuvintate sărbători în care s'a născut Mintuitorul de păcate — nu și de prostie, — în iesle, pentru ca de atunci în generații întregi să se crează că sunt loc de cinste ieslele și stau în ele îngîmfații; ba încă înfurmurați de gloria sfințelor iesle, din acelea de unde-și petrec dinșii vieța, ce de sus te privesc pe tine care nu din spre partea duhului o să-ți asiguri împărăția cerurilor!

Ce-i lipsește? Fastul strămoșesc, din bătrîni apucat, al naturei!

Unde este viforul să cînte prin coș ca o primadonă de talent? Unde este zăpada să scîrție sub picioare, ca o roată neunsă or un parlamentar idem? Unde sunt zurgălaii săniilor să răsune în aerul rece și înghețat? Unde e farmecul iernei?

Moș Crăciun, numele tău este Faust! Tuns și ras cu perdaf, cu demi-joben în loc de căciulă și ghetete cu bezețuri în loc de opinci, de sus și pină jos gătit nemțește, ne vîi pe bicicletă ca și conu Iancu Kalinderu.

De sigur ți-ai dat coatele cu «micul bătrîn» din capul — vorba vine — guvernului. D. Sturdza vrea pină n'nr'acolo să facă pe placul străinilor în cit, fără

indoială, este autorul moral al transformării Crăciunului după chipul și asemănarea celui din Niza, Menton și alte localități nemțești.

Și nici măcar d. Cancicoff nu protestează în contra călcatii tradiții rominești!

Doar bieții copii mai țin sus Steaua vechilor tradiții. I-auziți în noaptea Moșului Ajun, cutreerînd străzile, bătătorind curțile, umplînd aerul cu strigătele lor de crainci ai nașterii copilului din Bethlehem... Cine-i mai ascultă însă? Uite, colo, într'o bibliotecă, mai mulți confundați în consultarea volumelor lui... B. P. Grimaud. Credeți că pe cînd dinșii gustă cărțile se gîndesc la copiii cari cîntă la geam și cari poate ar vrea și ei să guste ceva? Și tinăra savantă care aruncă acuma pe masă un... relans, are vr'un regret de cacialmau pe care o trage vestitorilor Crăciunului? Dar pinctocosul părinte care de bisericesc nu are de cit fața, aminti-și-va de *Lăsați copiii să vină la mine* al Aceluia în numele căruia va stoarce a doua zi gologanii credincioșilor? Iși va turbura el cucernicu-i somn ca să dea o prescură copiilor cu Moș Ajunul?

A, tot la casele pitulate din mahalale obscure se va deschide o ușe ori un geam ca să se strecoare cocoșilor Crăciunului șirul de covrigi, pumnul de poame și gologanul ciștigat cu trudă, — după cum numai în *Zeflemeaua* mai poți vorbi azi serios în numele tradițiilor cari pier — «cu drum de fier».

Ce vreți! Cum o să măi impresioneze pe senilul senator — termen devenit o formulă de vîrstă și de vigoare — *Steaua* lui Irod, cînd dînsul aleargă după *Stelele de la Varietăți*? Cum o să-i placă *Craii de la Răsărit*, cînd dînsul este unul de la toate unghiurile... străzilor? Ș'apoi dacă e vorba de Vicleim, nu ia parte la el în toate zilele: ba încă are prin asta și speranța vr'unei stele de Anul Nou, una din acele prețioase stele căzătoare la zile mari, la unu pe piept, la alții, făcînd și funcțiunea de clopot, — la gît.

Doar n'au să asculte Steaua dregătorii Statului-minunați vicleimiști cari toți joacă rolul lui Pilat: cînd e la o adică își spal mîinile, — și pentru care singura stea e să... stea la putere. De asemenea nici fatalistul care nu crede de cit în steaua lui, nici poetul liric, halucinat ironic, care nu socotește stele de cit ochii iubitei, nici d. Coculescu care nu le iubește de cit pe ale cerului.

Cît privește sexul frumos, gingașele reprezentante preferă mai bine stelele de la cotilioane, după cum între bărbat or copil preferă tot-deauna pe amicul casei.

Ș'apoi, să-ți măi cînte steaua! Obiceiul ruginit de la gran'papă! Mai bine să-ți fredoneze la ureche tinărul X. «L'Etoile»... fistichie de cine știe ce flașnetar din Paris, — și să te numească steaua lui,

sub nasul bărbatului care vede stele verzi, numai ce trebuie nu.

Așa că rămănim tot noi aștia, burghezii fără idealuri sociale, care nu visăm alte lumi cu alte stele, și cărora ne place să ascultăm invitația:

Primiți steaua

Frumoasă

Și luminoasă

Cu colțuri multe și mărunte.

Și pină'n seara de Crăciun, ia să ne zică Pompieru tot bătrînește, *Steluța*.

Graur

Portretul unui filozof materialist, după natură. Capul atrofiat tinde să dispară, pe măsură ce abdomenul ia proporții gigantice.

CUM SE PETRECE LA CRĂCIUN

Porcii sunt la ordinea zilei în sărbătorile Crăciunului.

Iată cum petrece sărbătorile un creștin pravoslavnic respectuos față de tradiții:

El mănîncă de dimineața și pină seara numai carne de porc în vase de porcelan.

Brînză lui favorită în zilele de crăciun este «porc-salut».

După masă fumează o țigare, natural, din porc-tabac.

Dacă s'a îndopat prea mult, se duce la spițarie și ia un porcativ drastic. Apoi joacă la bileard o partidă de carambolaș și face numai «scroafe».

Seara, la teatru, ar dori să se joace cunoscuta piesă «Porcarul și Măria Sa», dar fiind-că se reprezintă altă porcărie, el esclamă cu necaz un «porca Madona!» și preferă să facă chet în localul fostului Purcel și apoi scandal pe stradă.

Gardiștii îl duc la secție unde se încheie cuvenitul porces-verbal. De la secție scapă numai grație intervenției d-lui Porcopie Dumitrescu, primarul, și a d-lui Al. Constantinescu, zis și alt-fel.

Ast-fei porcedează un bun român în ziua de Crăciun

Ghiță Delacoperativa

VINUL CĂPITANULUI

Don căpitan Moș Teacă a primit de la un recrut, drept recompensă pentru părințeștele sale povețe, un butoiș cu vin de Drăgășani. Căpitanul, pe lângă o soacră, — poama lui Dumnezeu, — mai are și un vistavoiu care fură oul de sub cloșcă.

Toate sfaturile căpitanului, combinate cu ghionți în fălci, n'au fost în stare să îndrepte pe afurisitu' de vistavoiu.

Bietul căpitan vedea cu ochii cum se golea butoiul; dar nu pricepea pe unde dispare vinul.

Intr'o zi chemă un prieten căruia i se plinse că vinul scade mereu din butoiș, fără să știe pe unde-l fură și cine anume. A pândit el mereu, dar n'a prins pe nimeni.

— Trebuie să aibă un cep pe dedesupt, își dă cu părerea prietenul.

— Vorbiși de te prăpădiși, nene. Păi așa de prost mă crezi d-ta pe mine? Nu vezi că n u lipsește de dedesupt, lipsește de de-asupra! răspunse inteligentul don căpitan.

PARTIDUL PORCILOR ROMÎNÎ

Pentru prima dată în anul 1901 poporul porcesc din Romînia simți nevoia să convoace o întrunire publică.

Sala, sau mai bine zis cocina, unde se adunaseră, gema, adică gronhăea, de public: porci, scroafe și purcei.

Președinte fu aclamat prin guițuri entusiaste un venerabil porc mistreț care rosti aceste cite-va cuvinte:

Porcilor!

Și cînd vă zic porci, trebuie să fiți mîndri de acest nume glorios. V'am convocat la această întrunire, pentru că vremile prin cari trecem sunt grele. Criza, pe deoparte, ne prăpădește: sunt mulți dintre noi cărora le lipsesc chiar tărțile de toate zilele. Afară de asta, oamenii, acești vrăjmași seculari ai gînteii porcine, în fie-care an, în ziua de Sf. Ignat, se dedau contra noastră la un nou Saint Barthélemy și ne măcelăresc fără milă, mai rău de cum masacrează turcii pe

armeni. Stranie apropiere între noi și armeni! Să fie oare pentru că și nouă și armenilor ne place deopotrivă rahatul de Belavista?

Nu știu. Ceea ce știu e că așa nu mai merge; și vă voi zice cu poetul:

Cei ce poartă jujăul
Și-a trăi măi vor
Merită să'l poarte
Spre rușinea lor!

Vă propun deci, domnilor porci și doamnelor scroafe, să întreprindem o campanie inverșunată în contra calăilor noștri, în contra oamenilor fără inimă, și să jurăm solemn cu toții ca pe acel care se va retrage din luptă să'l găsească pneumo-enterita infecțioasă și trichina!

Voci: Vedea-l-aș în raft la Pațac!

Alte voci: Să dea Dumnezeu s'a jungă cartaboși și șuncă!

Un porc: Cer cuvîntul!... Domnilor porci, în principiu văd că suntem toți

de acord și că nu s'a găsit un singur rît care să răspundă negativ la apelul făcut de venerabilul nostru președinte. Dar cum să luptăm contra barbariei omenești? Eu propun domnilor să facem o societate porcoperativă, ca să-i sdrobim pe cale economică. Adică, să refuzăm de pildă a mai trece granița Austro-Ungariei șiast-fel să aducem exportului, sau mai bine zis exporcului Romîniei, o mare pagubă.

Alt porc: Nu, domnilor. Părerea mea este ca mai bine să ne constituim în partid politic. Pînă acum noi, deși ne place să ne bălăcim în mocirle, n'am făcut nici odată politică militantă. Acum însă găsesc că este timpul să eșim din apatia noastră. Să trăiască deci noul partid politic al porcilor romîni pe al cărui program stă înscris, desființarea nefastului Ignat! Șef al partidului nostru propun să'l aclamăm pe talentatul Ghiță, porcul cel măi cu greutate (150 Kilo-grame) dintre noi!

Voci: Să trăiască șeful! Ura!

Președintele: Domnilor porci, nu vă grăbiți. Recunosc că stimațul nostru concoporc Ghiță are multe merite. Eu însă propun ca șef pe... d. Sturza.

Voci: Sturza? Ei așa! Un om șeful nostru?! De ce, domnule?

Președintele: Pentru că, domnilor porci, ori-cît de porc este eminentul porc Ghiță, ca șef tot nu va fi în stare să facă atîtea porcării ca valorosul candidat pe care vîl propuseți!

Voci: Bravo! Așa e! Atunci îl votăm! Trăiască d. Sturza!

Șandernagor.

Atragem atenția cititorilor asupra spiritualei comedii într'un act a cărei publicare o începem în numărul prezent.

În ranțuzește nostima comedie poartă titlul de *Julien n'est pas un ingrâte* și este datorită subtilului ironist Jean Veber. E localizată în rominește de unul dintre cei măi talentați publiciști ai noștri care ține să păstreze anonimatul.

PISCOMETRUL

O nostimă scenă s'a petrecut Miercuri la Camera Deputaților, pe cînd se distribuia convențiunea cu Bulgaria în privința pescuitului.

Un deputat al majorității, d. Guran din Caracal, se întreba cum se vor măsura peștii ca să li se afle dimensiunea, fiind prevăzut în convenție ca cei sub dimensiuni să fie întorși în apă.

Un secretar îi spune:

— Cu *piscometrul!*

— Ce o măi fi și aia?

— Un aparat inventat de d. Antipa pentru măsuratul peștilor, — răspunse foarte grav glumețul secretar.

— Bree, ce n'o să măi inventeze și învățați ăștia! zise făcîndu-și cruce d. Guran.

Petrecerea de la dom Matache Burtăverzescu în noaptea întâia a Crăciunului. Ora 2 după miezul nopții. Comesenii întonează în cor «Deșteaptă-te române». Entuziasmul patriotic e la culme.

PORECLĂ NOUĂ

Până acum se vorbea une-ori prin gazete de d. locotenent Sturdza Pavelescu; de-acum înainte, în urma algeriei din Craiova, o să se vorbească de don ghinărar Mitiță Sturdza-Pavelescu.

STROFE ȘI APOSTROFE

VICLEIMUL

Haideți să privim
La cel Vicleim,
Că nu-i de copii,
Băeți agiamii,
Ci de oameni maturi
Cu mustăți cu caturi.
Uite-l pe Irod,
Micuț cât un nod,
Tip ca de momițe,
Cu mațe pestrițe;
Uite-l pe Irod
Ce peste norod,
Norod cu răbdare,
Ajuns-a mai mare.
Irod Impărat,
Din ieile-apucat,
Cică a tăiat
Patru-zeci de mii
De micuți copii.
Dar Irodul șef
Alt-fel avu chef,
Nu ca cel d'atunci:
El n'a tăiat prunci,
Ci funcționari
Dă'i mici, nu dă'i mari,
Dă'i cu case grele
Și mii de belele.
Sărmani suprimați,
Cu ardeți murați
In el aruncați,

Cînd vedeți pe Pod
Pe micul Irod;
Că voi de Crăciun
N'aveți nici tutun,
Cartaboși, cirnați,
Voi jalnic ostați
Sărmani suprimați!
...Dar să mai privim
La cel Vicleim.
Uite o paiată
Cu boccie față,
Cu pantalon creț,
Cîpici cu bizeț,
Finanț șugubeț,
Mai mare ocară
Pentru biata țară.
După el, micuț,
Par'c'ar fi un cuț,
Vine un băiat
De toți răsfațat,
Fiind-că-i din născare
Vlăstar de om mare,
Merit altul n'are...
Cu fason călcînd,
Merge-apoi la rînd
Unul pomădat,
Pudrat și frezat,
Gazdă de samsari
Și de potlogari.
In case mărețe
Asta dă ospete;
Iar cînd e la plată
O face cam lată,
Dînd pe luxul lui
Banul Statului...
Dar să ne oprim
Cu cel Vicleim,
Că vă stric, îmi pare,
Pofta de mîncare!

Cyrano.

CONFECȚIUNI DE DAME

Intr'un afiș de reclamă al magazinului «La gustul parisian» citim:

«Confecțiuni de dame și copii»

Nu știeam că se pot confecționa dame și copii întocmai cum s'ar confecționa o pălărie ori o rochie.

Cu asemenea specialitate, prevedem magazinului în chestie o numeroasă clientelă.

Confecțiunile de copii nu prea vor avea căutare, de oare ce ori-ce cetățean care se respectă preferă să și-i confecționeze singur, și în tot cazul cînd treaba asta nu o face cu propriile-i mijloace, mai lesne se adresează unui amic al casei de cît magazinului «La gustul parisian».

În schimb, însă, confecțiunile de dame vor obține un mare succes.

Va fi zilnic o îmbulzeală enormă la magazinul «La gustul Parisian», și comenzile vor curge din toate părțile:

— Te rog, domnule, să-mi confecționezi o damă brună și grăsulie, dar să fie gata cel mult în douăzeci și patru de ore, că mă grăbesc.

— Mie să-mi confecționați una blondă și slăbuță, în stil secesionist, care să știe să cînte la piano și să facă plăcintă cu brînză. Vă rog însă să-mi faceți rabat, fiind-că am de gînd să mai comand una de anul nou, s'o fac cadou unui prieten.

— Mie să-mi confecționați o damă de consumație, — va comanda un antreprenor de «șantan».

— Mie o damă de companie, — va cere un domn văduv și în etate.

— Mie să-mi confecționați o jună damicelă între 80—85 ani și cu ciorapul bine garnisit cu poli imperiali, — va comanda tînărul Caracudy.

— Mie să-mi confecționați o damă de caro ca să fac breelan, — va comanda prin telefon de la clubul Agricol un pokerist care va avea deja în mînă o pereche de dame.

Și așa mai departe.

Fii bine cuvîntată miraculoasă invenție a magazinului «La gustul parisian»!

Turaseon

Atragem atenția onor. clientelei noastre militare asupra volumului al doilea din publicațiunea **Cazone** care se ocupă exclusiv cu tot ce poate interesa armata, și cu lucrurile serioase și cu cele glumețe.

— Noi așteptăm pictorii, cînd ceva face să ne lase gura apă și nu ne putem permite luxul de a-l cumpăra, avem cel puțin avantajul că putem lua o schiță după el.

Ați tirguit tot ce vă trebuie de Crăciun?

Nu. Ați uitat ceva absolut indispensabil ca să petreceți într-adevăr bine sărbătorile.

Duceți-vă de urgență la librăriile Alcalay sau Sozee, ori la „L'Indépendance Roumaine” și cereți volumul AHTURI și OFURÎ.

UN COPIL FENOMENAL

Pe cînd amatorii de lupte admiră la cîre formele lui Axa, trucurile lui Hitzler și forța erculană a lui Zbisko, ziarul *Gazeta Liberă*, în numărul său de la 19 c., ne face următoarea extraordinară și uimitoare descoperire:

Tatal ședea pe un scaunel cu trei picioare; mama pe velința de jos țesută de dînsa, iar la mijloc, între dinșii, se resfăța un copilăș ca de vr'un an și jumătate.

Gras, rumen, vioiu se rostogolea din albie pînă la mama care se pleca spre el și-l ridea, spunîndu-i cele mai dulci numiri de desmerdare; reintra în albie și se da de cea-laltă parte ca să primească și desmerdările tatălui, pe care-l mai apucă și de barbă, pentru varietatea petrecerii lui; atunci scotea hohote de ris puternice, îl strîngea la sîn, îl asvîrlea în sus și-l prindea în brațe.

....Sunteți incremențiți, ferește! Aū re'nviat timpurile mitice! Ce a fost Hercule care mișca munții cu umărul la bărbăție, pe lingă acest copil fenomen care la un an și jumătate, cînd nici n'a părăsit albia, îl strîngea pe tatăl său la sîn, îl asvîrlea în sus și-l prindea în brațe cum ne-am juca noi cu o minge, cu aceeași ușurință cu care d-ta faci datoriți,

Academia scriitorii, Caion ineptii și Niger literatură?

Ce aū fost Cielopii omerici pe lingă ce are să fie la adolescență copilul acesta năzdrăvan, care, de sigur, are să întrebuițeze în loc de arme, tunuri, și 'n loc de pietricele, obuze!

Mintea se refuză d'a concepe atîta voinicie la o ființă, care numai cu patru degete ar putea sfișia, grămădindu-le unul peste altul, — toate volumele ce a scris, serie sau va scri d. Rădulescu Niger, — autorul descoperirii aceștea.

Dar ce zic! Opera aceasta de distrugere nu este oare pe cale d'a se îndeplini chiar acum, cînd de-abia ni s'a vestit existența Er-culului modern?

Căci, domniū mei, nici nu putem sta la in-doială. D Niger este un om serios, un scriitor de talent, un poet emerit, un romancier distins, premiat de Academie cu 5000 lei, — n'ar fi stricat și ceva palme, — un literat de ale cărui farse știu numai editorii și care deci are dreptul să fie crezut.

Ș'apoi importanta revelațiune științifică care de sigur va face obiectul unor comunicări speciale institutelor noastre de științe, este publicată într'un ziar serios, și dată într'o formă literară poetică, ce, negreșit, va lua pe autor ca pe un talent propagator în literatura romînă, a aceluī gen care a imortalizat pe Jules Verne.

Cronica științifico-literară a d-lui Rădulescu-Niger este cu «Va urma».

Nu ne indoim de acest lucru. Ne place să sperăm că titlul «Cuvîntul morței» — trist dar poetic! — pe care l'a dat operei sale, nu

va fi un cobitor motto pentru existența d-sale literară și că nu va întirzia ea, într'un stil ca acel pe care cititorii noștri l'aū putut savura din mostra de mai sus, să ne comunice toate datele și toate amănuntele asupra extraordinarului caz patologic care, fără doar și poate, va aduce fericitului d. Niger o celebritate ce va face gelos chiar pe onor. d. Ţine.

Să așteptăm deci.

Graur.

PIRPIREL NU JE BĂIAT INGRAT!

— COMEDIE INTR'UN ACT —

PERSOANELE:

Costică Pirpirel, Sub-șef la Culte

D-na Mangafopol

D-nu Mangafopol

Madam Tereza

Primul hamal

Al doilea hamal.

Scena se petrece la București acasă la Pirpirel.

O odaie de flacău, mobilă foarte simplă, un piano la dreapta cu fața la public, o canapea la stînga, două fotolii, două scaune și o masă, o sobă la dreapta, ușă în fund, o ușă la dreapta care dă într'una mic iatac în al doilea plan. La ridicarea cortinei M-me Tereza stînd pe scaun isprăvește de citit o carte. Are în mină o matură, o scuturătoare de pene și o cirpă.

SCENA I

M-me Teresa, apoi I-ul Hamal

M-me Teresa (citind) «D-nă Contesă totul este rupt între noi». (vorbînd Iesus-Maria! Săraca contesă. Ce frumos roman! Păcat, se isprăvești! Eu la toți chiriași al mei am chite un roman care citesc chînd fac menaj. La Tomn Tică citesc «Suferințele Tianef», la Tom Popescu «Cafalerii toporului»; la actiurul de la No. 6, care fine dimineată acasă el n'are roman. Citesc la el numa «Sefleme». Așa mult am ris! (privînd la roman cu melancolie) Dar asta este trist. Săraca contesă. (recitînd) «Dómnă Contesă totul este rupt între noi». (Se aud bătăi la ușă) Intră (continuu să citească romanul).

Hamalul I (din ușă, cu o hirtie în mină) Aici stă d. Costică Pirpirel?

M-me Teresa (citind) Da!

Hamalul (intrînd) Acasă e?

M-me Teresa (citind) Nu.

Hamalul (apropiîndu-se) Ascultă jupinesă, ai putea să vorbești mai cilibiū.

M-me Teresa (furiósă, întorcîndu-se) Ce-ai zis? Jupineasă? Mojie mitocan. Eū sint gazda aici.

Hamalul. (Scoțîndu-și șapca) Oleo! S'avem pardon prețeso! Păi te văzuī cu măturoiul ăla!... S'avem pardon!

M-me Teresa. (Impăciuitoare) Io fac menaj fiind-che fugit a dracului Anișca, da eū nu sint jupineasa, eū sint gazda. Ce poștești?

Hamalul. Păi m'a trimis d. portărel Arcianu; tovarășul meu e jos... uite și hirtia.

M-me Teresa. (Luînd hirtia) Iesus Maria... azi s'a împlinit! Nieī n'am chîntit.

Hamalul. Taman azi. S'o fi gîndit el domnu Costică.

M-me Teresa. Aș! Chîndit pe dracu!

CRĂCIUNUL ÎN AFRICA

Regele : Să mi'l tai și să 'mi faci cartaboși din el.

Bucătarul : O să iasă ceva fain de tot, carnea de european e foarte dulce și bună pentru cartaboși.

Unde chindește el la așa ceva serios ! El a și uitat poate că este dator. A plecat de dimineată de tot. Poți s'aștepți...

Hamalul. Păi de ce?... N'am nimic să-i spui dumnealui.

M-me Teresa. Poate a ghesit parale ?

Hamalul. Atit mai bine pentru dumnealui. D-nu Areceanu mi-a spus : ori bani, ori mobila, scurt.

M-me Teresa. Astea portorel e ro cum un chiné.... Seracu d. Costică !... Da nu poți se joci cu tribunal. (uitindu-se la ceas) 11. da vnzare este scris la hirtie la 12, poftim in-torci la 12.

Hamalul. Dar d-l Portărel mi-a spus....

M-me Teresa. Ei ! Las'mi'n pașe. Ți-am spus la 12. Ai înțeles ? Eū sunt femea serios.

Hamalul. (Plecând) Bine ! Nu te iuți cu-cónă ! Iaca mă duc ! Să ne vedem în cinst(e).

M-me Teresa (singura, punind cartea la loc) Ah ! Ce frumos chind ești tiner. Eū chind eram demoazel m'am nebunit dupe ștrecari ca Tomnu Costică. Așa băia fercheș, pușintel foarte craiū, așa zapoșit, cu inima bună și fără mințe. — Cum să-i spun eū binișor aste încurcătura ? (Se audă cîntînd între culise) Na, uite dumnealui chintă.

SCENA II

M-me Teresa, Costică

Costică (intrînd cu un buchet de flori și diferite pachetele în mînă). Uf ! Par'că fac excursie pe Caraman cînd viū acasă ! M'au înebunit scările astea ! Cînd oiū ajunge bogat am să'mi iaū un balon ca să mă urce acasă. Bonjour M-me Teresa.

M-me Teresa. Poșur Tomnu Costică ! Foarte fesel ești astă-zî.

Costică. Sigur că sunt vesel. Știu d-ta ciți ani am eū astă-zî ?

M-me Teresa. Ta ! 5 ani...

Costică. Ceva mă mulț... 24... Sūnt fe-

ricit... fericit la culme. Apropie-te M-me Tereso să te pavoazez în onoarea acestei zile.. (îi oferă o floare).

M-me Teresa. (luînd floarea) Ieh danke schön Tomnu Costică. Sicut ai primit parale de la papa, chind ești așa fesel.

Costică (punînd pe sobă pachetele) Parale ? Nix ! Provincialul ăla de papa crede că un sub-șef de la Culte cu 178 în mînă, dupe tôte reducerile și parareducerile, poate să trăiască ca un nabab în București ; nu se gîndește și el : casă, masă, spălătoreasă, hărbier, teatru, Cooperativă,... și etc. Ca să mă învețe să trăiesc mi-a tăiat mijloacele de traiū !

M-me Teresa. Pacat, foarte ro.

Costică. Ei, dar ce nevoe aū de parale oamenii fericiti ? (cu elan) Am eū ceva mai bun de cit parale. Ce măi incoace și incolo, M-me Tereso, de d-ta nu mă ferese : Ea... ea va veni.

M-me Teresa. Care ea ?

Costică. Ea !... Ce, nu 'ți aduci aminte ?.. Ea !...

M-me Teresa. A ! Cuconița ala care are așa rochiū frumos și galant. Ala care vine și de serisoare pentru d-ta și nu vrei să se urce sus ?

Costică. Toama ! Dar acum se va urca.

M-me Teresa. Ce spuī ? Nu glomești ! Cum ai făcut ștrecar ?

Costică. Oh ! Madame Tereso, pină aci Tot ce puteam să'ți destăinuiesc, ți-am spus. Discrețiunea nu'mi permite măi mult.

M-me Teresa. (rugătoare) Te rog, tomnu Costică !

Costică. Și-a legat bărbatul la gard, născocind o istorie n'treagă.

M-me Teresa. A ! are borbat !... Și eū am chindit așa.

Costică. Da... O să dejunezi în odaia-asta cu mine . D'ia și eū am cumpărat un buchet

de flori, două sute de grame de icre negre și două sticle de Cotnari.

M-me Teresa. Asta-i cel măi pun ca să 'nfurtești cap la o damă..

Costică. Și, peste cite-va momente, o să fie aici. A, dacă o vezi te rog nu o întreba unde se duce, s'ar intimida.

M-me Teresa. N'ai crij tomnu Costică... afurisit !

Costică. M'am cerut de la slujbă. Toată ziua am să staū cu ea, aci. Uite coană Tereso cînd mă gîndesc... imi vine să'ți sărut bujorii din obraz.

M-me Teresa. Ei sărută dacă boft... pușor ala cu n'ai zis (intinde obrazul rizînd).

Costică (sărutînd-o) Na ! Na ! (Uitîndu-se în prejur) «Cheile sunt la dulapuri, muți dorm colo d'asupra, casa cu adevărat este foarte liniștită, n'am de ce f'nspăimîntat, ast-fel totul merge bine»... cum zice Leonescu în Ruy Blas. Apropos ce craū hirtiele alea de sechestru la ușa, jos ?... Îi bate toba cui-va ?

M-me Teresa. Of ! da.

Costică. Unuī chiriaș ? Bietul pirlit... Imi pare rău de el. Da' cine-i ?

M-me Teresa. Tumneata, tomnu Costică.

Costică. Eū ! ? Haida de ! Ce, glumești !

M-me Teresa. (Arătîndu-i hirtia). Eū nu clumeșt. Dacă eū aș fi știut, nici nu măi băteam capu se fac menaș. Uite hirtie-asta a lasat pentru mata.

Costică. (Citînd). Uite frate, așa e. Asta are haz ! Adică la drept vorbind n'are haz de loc. Mă rog, n'o fi vr'o greșală ?

M-me Teresa. Aș, creșală ! Ești tator patru sute de franc alimînd la tomnu Spirache de la birt la Perpecu.

Costică. Ei drăcia dracului, da' stupid negustor domnule ! Auzi, patru sute de franci și eū să nu'mi aduc aminte de loc ! Ce stomac lipsit de memorie am și eū !

M-me Teresa. Lasă că are tomnu Spirache memorie pentru tumneata. El a secestrat mobila și astă-zî la două-spre-zece vinde cu toba jos.

Costică. A, acum mi-aduc aminte ! Îl rugasem printr'o scrisoare să măi aștepte pin'o trece criza asta. Fiînd-că nu mi-a răspuns nimic, credeam că s'a aranjat.

M-me Teresa. Da, aranjat, cu porterele.

Costică. Da' cin' se sinchisește de portărei ! Îți pun secestru pe mobilă, fiînd-că asta le-e meseria. Da n'ai de cit să le plătești și te lasă 'n pace.

M-me Teresa. Atunci plătește

Costică. Da' de unde parale ? Mă ia așa repede ! Ce dracu, altă treabă n'am de cit să caut parale acu ?

M-me Teresa. Măi ai încă jumătate de ceas, du-te caută la prieten.

Costică. Ce, d-ta crezi că am prieten d'ăia cari aū 400 de franci în buzunar ! Patru sute de franci nu-i moft !... A, dacă aș fi știut acum opt zile... (Strigînd) A !...

M-me Teresa (speriată) Vas ist ?

Costică. Aoleooo ! întîlnirea mea !

M-me Teresa. Da cucona frumos și galant vine toama la 12, — odată cu topoșaru.

Costică (desperat) Coană Terezo ! Dragă madam Terezo ! Nu se poate !... Dă fuga la portărel... roagă-l să amine vnzarea pină mîine... mîine o să am bani... il rog în ge-

Dom Palladu profesor de «armetică» la școala de adulți.

nuchi pe domnu Spirache să mă lase azi. Gîndește-te și dumneata : să scap așa ocazie ! Am iere, am o inimă de foc, am Cotnar ; imposibil să 'mi reziste. Dar, ce dracu ! nu se poate fără mobile !!

M-me Teresa. Hamalii au și venit ca să ridice mobila ! eu am spus deja s'astepte puțin.

Costică. Bravo ! Numai două ceasuri să mă îngăduie, două ceasuri nu mai mult... O da dracului de mobilă, nu ții la ea... Peste două ceasuri poate s'o vinză ! Dar am nevoie neapărat măcar de două ceasuri ! Fă asta pentru mine, dragă madam Terezo (și strînge miinile).

M-me Tereza (plecînd) Eu am se'ncercî, nu știu dache am se pot. Era mai bine se chesești 400 de frangi, se oprești pe tomnu topoșar. Ma tue să fac ce am se pot. Ștrecar al tracului ! (Ese).

Costică. (singur) Se cam întinde Madam Tereza ! E, dar, e femeie de treabă ; numai să mă scoată ea din încurcătura ; mai la urmă nu'mi trebuie de cît un ceas, doar să hotărâsc pe madam Mangaopol să intre colo în odăița d'alături. Așa... să punem flori colea, ici crizanteme, dincoace chiparoase, nițele violete... și gata ! (s'aude bătînd la ușa, merge să deschidă).

SCENA III

Costică, d-na Mangopol (voalată).

D-na Mangaopol (întrînd repede).
Inchide ușa iute... închide ușa (Costică o nchid) Doamne cum îmi bate inima...

Costică (luînd-o în brațe) Emoțiunea...

D-na Mang. Nu... Cele 3 etaje... Și pe urmă ce frică ! Pe scară m'am întîlnit c'o femeie c'o mătură în mină. S'a uitat țintă la mine zîmbînd. Atunci m'am ureat și mai repede... Uff !

Costică. Drăguța mea (o sărută).

D-na Mang. Afară de asta jos la poartă sunt o sumedenie de oameni suspecți care par că așteaptă ceva.

Costică (repede) Ce ? Au și sosit ?

D-na Mang. Ce, știi ? Ce vor ?

Costică. E un doctor la etajul al doilea care dă consultații gratuite.

D-na Mang. Dragul meu, nu sunt liniștită de loc. Oare au și început remușcările ?

Costică. N'avea nici o grijă. Dă'mi mantila și pălăria.

D-na Mang. (Scoțîndu-și pălăria și mantila). Să știi că nu stau de cît un minut.

Costică. (Luîndu-le). Vorbă să fie. Ducînd lucrurile în odăița din dreapta'.

D-na Mang. Cum vorbă să fie?... Dar, firește, ai dreptate să mă tratezi așa, dacă am primit să vii la d-ta acasă... asta e foarte grav.

Costică. Dar nu e de loc grav ! De ce exagerezi lucrul ?

D-na Mang. Ba da, ba da... Am intrat aci femeie cînsită... fi voiți oare tot femeie cînsită cînd voiți eși ?

Costică. (Distrat) Sper că nu, ce dracu !

D-na Mang. Aud ?

Costică. Din ziua cînd 'ți-am mărturisit că te iubesc, și nu m'ai respins..., nu ești încă de-atunci a mea, cu totul a mea ?

D-na Mang. Vorbă să fie !... Dar vezi că mai sunt o mulțime de formalități de indeplinit și, că de obicei, formalitățile te leagă mai mult.

Costică. Ești sub protecțiunea mea. Mă crezi d-ta în stare să 'ți întind o cursă ?

(Va urma)

Cum nea Vanghele Napirstoc intelege să ofere flori iubitei sale jumătăți, cu ocazia sîntelor sarbători.

Proverbul însă — o să obiectați — zice că pe femeie nu trebuie să o atingi nici cu o floare.

Asa e, dar nu există nici un proverb care te oprește s'o atingi pe femeie cu un întreg ghiveci de flori la capătina.

CIȘTIGĂTORII PREMIILOR „ZEFLEMELEI”

De oare-ce prezentul număr special de Crăciun a trebuit să apară mai de vreme cu trei zile ca de obicei și cititorii — afara de cîți-va — nu au avut timp să ne trimeata bonurile de premii, am fost nevoiți ca tragerea la sorți de asta-dată s'o facem numai între abonații «Zeflemelei».

Au fost favorizați de noroc :

1) **D. Constantinescu-Stans** din București care-a cîștigat o admirabilă caricatură în culori, aquarelă de mare valoare artistică, reprezentînd pe d. general Manu în atitudinea Napoleon Bonaparte la Waterloo.

2) **D. Const. Gongopol**, București, care a cîștigat una sticla mare infundată de vin Știrbey, calitate extra-fină, din-pivnițele Berăriei Co-operative.

3) **D. C. Cetățeanu**, un volum de «Strofe și Apostrofe».

Pentru numărul viitor, număr festiv de Anul nou, «Zeflemeaua» nu va oferi nici un premiu.

Permitem însă numeroșilor noștri cititori și amici ca, măcar odată pe an, să ne facă și ei cadouri, pe cari le vom primi cu plăcere.

Așteptăm deci cu încredere frumoasele surprize ce ni se pregatesc.

P. S. Admiratorii noștri cari simt că mai au puține zile de trăit vor putea să ne ofere cadoul lor chiar prin testament, sub formă de legată.

În urma unei invoeli cu d. Sturdza, «Zeflemeaua» va fi recunoscută ca persoană imorală și injuridică (pentru că injură pe toată lumea), ast-fel' că vom fi în măsura de-a accepta bunurile mobiliare sau imobiliare ce ne va lăsa simpaticul «De Cujus».

O FRUMOASĂ SERBARE

«Cercul Cultural» al societății «Gutenberg», de ajutor reciproc a lucrătorilor tipografi din România va da la 26 Decembrie 1901, orele 2 p. m. în sala Amiciția o frumoasă ședință literară al cărei bogat program este următorul :

1. **Unirea face puterea**, motto armonizat pentru corul «Cercului Cultural» de d. I. Demetrescu-Demion, profesor de canto.

2. **Capela**, cor pentru patru voci de Kreutzer,

3. **Intrebuințarea cărților și cultura propriă**, conferință desvoltată de d. I. Weiss, fost patron de tipografie și președinte al societății «Gutenberg».

4. **Rodica**, cor pentru patru voci ; cuvinte de V. Alexandri, armonizate pentru cor de d. I. Demetrescu-Demion.

5. **Unirea face puterea**, motto armonizat pentru corul «Cercului Cultural» de d. I. Demetrescu-Demion, profesor de canto.

Prețul intrării 25 bani de persoană.

La această ședință literară sunt rugați a lua parte cu deosebire oamenii de litere, domnii librari și toți amicii literaturii.

D-nii librari și debitanți de ziare din provincie sunt rugați să ne anunțe la vreme în caz cînd numărul foilor trimise nu este suficient.

A apărut volumul :

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 50 bani

În București se găsește de vînzare la : «L'Indépendance Roumaine» și la librăriile Socce și Alcalay.

A apărut volumul :

SPRE INFINIT

Versuri de d-ra Maria Popescu

Îl recomandăm călduros cititorilor.

Au apărut :

WISE ȘI LACRĂMI, poezii de Florian

I. Becescu.

RATACIRE, roman de Ioan Adam

Le recomandăm cititorilor.

Toți amicii noștri din provincie sunt rugați să ne ție în curent cu cele ce se petrec în orașele lor. Înștiințăm însă că nu vom publica decât corespondențele scurte, fără personalități ofensătoare și fără pornografii scandaloase. — Glume nevinovate, da, cu plăcere.

Rugăm pe d-nii corespondenți din provincie, cari au rămas în întîrziere cu achitarea compturilor, să se grăbească cu trimețarea lor.

In fie-care zi între orele 11 dimineața și 3 d. a., se servește la **BERARIA COOPERATIVA** (Piața Teatrului) și mâncăruri calde preparate de un maestru bucătar inadins angajat. Numai cu un leu se poate dejuna excelent. — In această modestă sumă intră două feluri de mâncare, un pahar de neîntrecută bere de Oppler, sau o sticlă de vin de Drăgășani, alb sau roșu, după preferința consumatorului.

MUȘTAR **DIAFAN**
ȘI CU **MUȘTULEȚ**

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICI

De vânzare la toate magazinele principale

DEPOSITUL GENERAL

Depoul de conserve: **STAICOVICI**

STR. REGALĂ, 11 bis.

UN MAGASIN IDEAL

Voiți voi cu puține spese
Să consumați delicatose?
Adresa primilor băcani
E: **DRAGOMIR & DELATEIȘANI!**

Doriți ca dind puțin lei noui
Să innecați ori-ce nevoi
Intr'un bun vin de Drăgășani?
Tot **DRAGOMIR & DELATEIȘANI!**

Din cauză că'n țară-i criză
«Eftin și bun» aū ea deviză;
Haideți deci nobili gentelmani
La **DRAGOMIR & DELATEIȘANI!**

CEREȚI

CONSERVELE
STAICOVICI

MIRCEA G. PETRESCU

POST MAGISTRAT, AVOCAT

CONSULTAȚIUNI 8-10 A. M.

STRADA MERCUR 10

BUCUREȘTI

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice

ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

A. ALTAN

OVULE SI SŪPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATA

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FARMACIA

FURNISORUL
Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ
PENTRU
OXIGEN

LABORATOR SPECIAL
PENTRU

— ANALISE DE URINA —

„**DROGHERIA UNIVERSALA**”

TOMA BRĂTULESCU

București, — Calea Griviței No. 145, — București

RECOMANDA

REGINA ȘI IDEAL

CEA MAI BUNA APĂ ȘI PASTĂ DENTIFRICE

Flaconul 1 Leu și cutia 75 Banii

MAGASINUL DE COLONIALE ȘI DELICATESE

S. G. ȘERBANESCU

— Calea Victoriei, colț cu Str. Regală —

ORIGINALE ROMURI DE BREMEN

ASORTIMENT DE BISCUȚI

ADEVĂRATE ICRE NEGRE DE TAIGAN

Cea mai bună

SUNCĂ DE PRAGA

Localul cel mai recomandat pentru întâlnire la aperitive

VINURI DE DESERT

VINURI TONICE

VINURI DE MA'SĂ

ȘI SINGURUL DEPOSIT AL TUTULOR

MARCIOR DE CHAMPAGNE

DUPĂ TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPĂ CONCERTE, TOATĂ LUMEA IȘI DĂ

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERARIA

COOPERATIVA

— PIAȚA TEATRULUI —

Și cu drept cuvînt, căci: excelentele mîncări reci, berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării împacă gusturile clientelei celei mai exigente.